

SÓHAJ

Repülj, ezernyi vágyam
 A kéklő égbe veszve,
 Repülj a csillagokba
 Az örömet keresve;

Vetíts reám, ha leltél
 Egy vékony fénysugárnyit:
 Áraszd reám a lelked,
 Mert lelkem régen vár itt.

— De el ne szállj örökre:
 Jőj vissza s földi tájon
 Nyaramnak délverőjén
 Érleld meg új világom!

KORONGI VILMOS

AZ ÉLET HÍVÁSA

Hajlott a hátuk, ősz hajuk,
 szemükbe furcsán lóg le árván.
 ... Sorsot rajzolva tova fut
 felettük múltba egy szívárvány ...

S dal zeng mögöttük. — Új sereg
 a szívük ütemére lépve
 nótás ajakkal közeleg:
 „A jövő nincsen összetépve;

kezünkből éled újra itt
 mi eddig ránk várt, s rá mi vártunk.
 — Gyere közénk te is, akit
 építeni még sose láttunk!“

KORONGI VILMOS